

Si din mening

Innlegg til «Ordet fritt» signeres vanligvis med navn. Redaksjonen må vite navnet også når innlegget skal trykkes uten navn. Send også med adresse og telefonnummer. Vi forbeholder oss retten til å forkorte alle innlegg.

SKRIV KORT!

Sagt på sms

Idrettskjendiser: Ved intervjuer i forskjellige idrettskonkurranser blir ordene «herregud» og «sinnsykt» gjentatt til det kjedsommelige. Dårlig ordforråd?

S. N.

Foto: SHUTTERSTOCK

Har du noe på hjertet?
send oss sms:
kodeord OF
til 07200

Barne-, likestillings- og inkluderingsminister Inga Marte Thorkildsen og kunnskapsminister Kristin Halvorsen oppfordres til å svare på hvilke planer som foreligger for at framtidens grunnskole skal bli for alle. Foto: ERLEND AAS/NTB SCANPIX

Hvor blir det av den inkluderende skolen?

Åpent brev til kunnskapsminister Kristin Halvorsen og inkluderingsminister Inga Marte Thorkildsen.

Jeg har vært medlem av NFU siden jeg fikk et barn med utviklingshemming i 1986. NFU, Norsk Forbund for Utviklingshemmede, er en nasjonal menneskerettsorganisasjon for mennesker med utviklingshemming. Visjonen er «et samfunn for alle» med grunnleggende rettigheter for tilhørighet og likeverd på alle samfunnets arenaer. Mange foreldre har ventet i flere tiår på «en skole for alle».

I 80-årene var nedbygging av institusjoner for mennesker med utviklingshemming et stort samfunnstema. Den store ansvarsreformen (HVPU-reformen) skulle gi bedre levekår for mennesker med utviklingshemming i alle aldre (1991). I 1992 ble de statlige spesialskolene ble vedtatt nedlagt. Som mor ble jeg veldig optimistisk. Jeg så for meg god framtid for min datter med skolegang på lokalskolen, meningsfylt arbeid og egen bolig i lokalmiljøet. Det blåste en inkluderende vind over Norge da min datter og hennes jevnaldrende begynte på sin nærskole i 1994. Jeg håpet og trodde at alle nærskolene skulle bli «en skole for alle barn» innen få år. Men utviklingen innen grunnskolen har gått i helt motsatt retning. Det har skjedd under skiftende regjeringer og utdanningsministere, som Kristin Clemet eller Kristin Halvorsen. Det har vært en jevn økning av spesialskoler og spesialgrupper for barn med utviklingshemming og andre som trenger spesialundervisning. Det er i dag over 5000 barn i Norge som

er tatt ut av sin lokalskole og blitt segregert fra andre jevnaldrende der de bor. Det er langt flere enn for 20 år siden. Heldigvis finnes det gode eksempler på at spesialundervisning blir gitt i vanlig skole sammen med andre elever i klassen.

En inkluderende skole er en skole der barn, som hver og en er unike, får være sammen og lære sammen. Med innsats fra alle gode krefter og ressurser innenfor dagens skolevesen og med utvikling av

«Men utviklingen innen grunnskolene har gått i helt motsatt retning.»

en inkluderende pedagogikk, er det nok mulig å få til en slik mangfoldsskole. Barn med ulike forutsetninger for å ta til seg tradisjonell skolekunnskap, barn med ulike morsmål og ulike livssyn kan lære mye av hverandre. Hver enkelt elev kan få utfordringer og oppgaver tilpasset sine egne forutsetninger. Dette er noe også de mest skoleflinke vil dra nytte av. En inkluderende skole kan bli en bedre skole for alle barn, med mer kunnskap og mindre mobbing. Barna kan bli mer sosiale og solidariske. Dette er en måte å ta menneskerettigheter på alvor. Kompetente og inkluderende voksne må være tilstede på barnas arenaer i skole og fritid. Slik kan et rausere samfunn vokse fram. Barna er framtiden!

Kunnskapsdepartementet har et overordnet mål om å arbeide for en inkluderende opplæring for alle.

Hvilke planer foreligger nasjonalt og kommunalt for at framtidens grunnskoler skal bli for alle, uten segregerende skoler og grupper?

Innlegg

NINA BRAADLAND
inbraad@online.no

Nettdebatt

«Programleder beklager uttalelser om Sandra Borch»

Det er noe av det styggeste jeg har hørt, og jeg er egentlig i tvil om dritten fra de såkalte komikerne bør kommenteres eller ties ihjel.

Kirsti Cath Dahle

«Det «umulige» oppdraget»

Vi betaler blod for å få kjøre bil her i byen. Da må vi sannelig få slippe den hetsen vi blir utsatt for. En av verdens dyreste byer er nå dokumentert.

Karl Øystein Strand

De folkevalgte direktører

I Trondheim som i mange andre kommuner er lønnen til lokalpolitikere basert på stortingsrepresentantlønnen. Eksempelvis så er lønnen til en kommunalråd i Trondheim fastsatt til 92 % av stortingsrepresentantenes lønn. I fjor vedtok Stortinget at stortingsrepresentantenes årslønn heves til 811.505 kr, det er 70 % over den forventede snittinntekten for norske arbeidstakere i 2013.

På torsdag møtte jeg i bystyret hvor alle partiene stemte for å øke lønnen i takt med Stortinget, med unntak av Rødt. Vi stemte for vårt eget forslag; at politikerlønningene i kommunene skal fastsettes ut fra gjennomsnittslønnen i kommunal sektor.

Vi mener det er et demokratisk problem når det å bli folkevalgt i seg selv gjør deg ikke bare til en del av den politiske eliten, men også den økonomiske. Tilliten til politikere blir undergravd når vi automatisk befinner oss i et annet økonomisk sjikt enn den overvel-

dende majoriteten av befolkningen.

For å forsvare dette lønnsnivået sammenligner man ofte lønnen til folkevalgte med den du finner hos administrerende direktører. Eksempelvis så har tidligere stortingsrepresentant for Arbeiderpartiet Sigurd Grytten uttalt at «stortingspolitikere tjener ikke spesielt godt sammenlignet med hva ledere i andre deler av samfunnet gjør» og mener at bedre lønn er en effektiv måte å stanse «hjerneflukten» fra nasjonalforsamlingen. Tidligere statsråd Karita Bekkemellem mener også at stortingsrepresentantens lønn burde opp fordi man «trenger en bedre rekruttering til Stortinget» og det er «rett og slett et spørsmål om å være konkurransedyktig».

Denne vridningen av synet på politikere til toppledere av Folket A/S er Rødt imot.

MAREK JASINSKI
Vararepresentant i Trondheim bystyre for Rødt

Bursdag på Dragvoll

Diskusjonen om samlokalisering av NTNU-miljøet har så vidt tatt av. Det vil nok bli høyere bølger etter hvert som allmennheten blir oppmerksom på omfanget og kostnadene ved å konsentrere alt nær Midtbyen.

La meg få lov til å komme med en beskjeden ytring: Da jeg fylte 70 år, valgte jeg – en hardbarka NTH-er – å tilbringe dagen på Dragvoll. Miljøet og omgivelsene har

estetiske kvaliteter, og så kunne jeg oppsøke den ene kollegaen etter den andre. Foruten biblioteket er det særlig miljøene på nordisk og historie som tiltrekker meg, og hvor jeg kan få svar på mange spørsmål.

Dragvoll er også et sted vi viser fram når vi har gjester fra fremmede land på besøk.

ARNE ESPELUND

Foto: SVEIN INGE MELAND

Send oss din mening om denne saken! debatt@adresseavisen.no